

Liefde en Troost

Gedichten van J.H. Stronks

Liefde en Troost

Liefde en Troost

Gedichten van J.H. Stronks

Voor alle geliefden

Voorwoord

Het leven is verrukkelijk. En bij tijd en wijle onverteerbaar onherbergzaam.

Het leven kan een kabbelende beek zijn, een rivier, een waterval, maar ook een bulderende zee met 'golven te heftig'. Soms zijn we steen, soms zijn we glas. Licht-doorlaters zijn we, maar tegelijkertijd geregeld wanhopig ver verwijderd van onze 'lieve zelf'. In de veelstemmige en ademende poëzie van Jenk mag het er allemaal zijn, omarmd door de liefde en ingebakerd door de troost.

Het leven is verrukkelijk. Omdat er liefde is. Veelkleurige liefde, zacht en waar nodig hard, zoet en waar nodig zout. Omdat er troost is. Grondige troost, nu eens met koesterende armen, dan weer confronterend en scherp. Want tandeloze troost houdt het niet en voor doekjes tegen het bloeden kopen we niks. Poëzie kan het allemaal, zo spreekt uit zijn gedichten: verdriet een bedding geven, liefdesvuur aanblazen, de leegte niet verraden, woede laten bliksemen, veerkracht voeden, ondeugd verdubbelen, humor wekken. Jawel, want zonder humor gaat het niet en gelukkig kan Jenk de gekkigheid niet laten: hier en daar meldt zich de clown, met bevrijdende ontregeling en relativerende kwinkslagen. Ook

dat hoort bij zijn zorg voor de ziel, bij zijn appèl om 'je ziel te zijn'.

Het leven is verrukkelijk. Omdat we onze tranen kunnen delen met de zon die ons iedere ochtend opnieuw verwijst naar dat wat groter is dan ons hart. Dat 'groter-dan-ons-hart' spelt Jenk met de woorden 'Geloof', 'Hoop' en 'Liefde', kernwoorden ontvouwd als werkwoorden, niet anders uitvoerbaar dan met vallen en opstaan en weer vallen en weer opstaan, oftewel een vragend geloof, een aangevochten hoop en een beproefde liefde.

En toch en juist zo, 'sterrenstof' en 'modderige poten' verbindend: geloof in vleugels die ons dragen, hoop op de hemel onder handbereik, liefde die opent naar het licht.

Sta maar op, je bent niet alleen. En ergens van ver voorbij de dageraad helpen de doden.

Paula Irik

Inleiding

*'Ergens is er ergernis
wat erreg dat het ergens is
want ergernis is geen gemis
als het erger dan de liefde is*

*Ergens in een verre nis
daar zit dat doosje ergernis
pas op, denk om je levensvis
en doe alsof het nergens is'*

Dit is mijn eerste dichtsel, geschreven rond mijn achttiende jaar, na een ruzie met mijn toenmalige vriendin.

Later dat jaar volgt, na het bijleggen van die ruzie:

*'Het licht is iets moois
dat valt niet te ontkennen
maar uit het duister komend'
is het wel even wennen'*

Vrouwen en onmacht zijn in de beginjaren van mijn leven voor mij de bron van vele schrijfsels. In de jaren die volgen schrijf ik regelmatig teksten, naar aanleiding van kwesties die spelen met familie, vrienden en kennissen. Ik kan in de teksten schuilen als er iets gebeurt dat ik pas

later begrijp. En dat laatste komt regelmatig voor.

Als de dood zijn intrede doet, verandert dat op slag mijn visie op licht en donker. Is dood onderdeel van het leven of is het leven onderdeel van de dood? En is leven licht en dood donker of is het eigenlijk andersom?

Deze gedichten zijn afspiegelingen van mijn ervaringen.

Ik dank Marja Mathijssen, Florian van Benten, Paula Irik en Hans Bassa voor hun intense betrokkenheid bij het tot stand komen van deze bundel.

Ik wens de lezer herkenning en inspiratie.

Culemborg 2022

Jenk Stronks

DAG

Elke dag een nieuw begin

Geweldig!

Wat een concept

Hoe verzin je zoiets

DAGERAAD

Ik wacht op het kantelen der aarde
ergens vallen er al dingen,
mensen tafels stoelen
dat kan niet anders

Ik weet dat het komt
geen tijd voor twijfel
ik aanschouw het prille licht
dat aanstonds zich verwijden gaat

Met donderend geraas
schepen gebouwen kerken vooral
alles dondert naar beneden

De zee loopt leeg
ik wacht af
in blijde verwarring

JIJ

Jouw tederling
in elke lach
trekt mij tot je
als ik mag

Je raken waar maar kan
een zijn
in vrouw en man

Gelukkig zijn
met wie ik ben
vrij als de vogel
die ik ken

En jij
jij vliegt voorbij
in blauwe lucht
in zonnestrallen
die ik kus
zo teder ben je
ver nabij

Zo mooi
als zachte stof
in mij

Ik verlang
naar huid
en liefde
tederheid

Gewoon
een aanraking
meer is het niet
een hand een kus

Jij die mij kent
mijn hart omhult
hoop dat je wacht
en mij vervult

PESTOTOSTI

Ze zijn hier nieuw geland
in deze oude stad
in het straatje naar de haven
waar de pont uiteindelijk wacht

Terwijl ik de pestotosti zit te eten
dendert 'Grenzeloos Transport' voorbij
waardoor, zo zie je
er van alles gebeuren kan

Zij willen woorden ruimte geven
oud en nieuw
gewoon door elkaar
met zorg en aandacht
zijn ze bedreven
het concept zit goed in elkaar

Ik wens ze vele bezoekers
die kunnen schuilen in hun sfeer

Zo zetten mooie mensen
fijne dingen neer

KWISPEL

Thuis is
waar de hond je blij begroet

O baas
je bent zo lang weggeweest
en ik wist niet waar je was
zo blij je weer te zien
ben je er nu dan pas

Heb zolang op je gewacht
weet je wel hoe dat is
ik sliep en zuchtte
wanneer komt ie nou

Maar nu
Nu ben je er dan weer
hoera ik ben zo blij

Gaan we uit en naar buiten toch
het heeft zolang geduurd

O baas
ik wil nog zoveel vertellen
maar eerst gaan we samen toch
lekker in de natuur

Of zoals jij dat altijd noemt
naar bos of wandelpad
het kan mij niet schelen hoor

Ik volg je op je pad

SCHULD

De schuld
is groot
en onverzadigbaar

De schuld is rond
en grimmig

De schuld
is zompig en onneembaar

De schuld
hangt op m'n rug

De schuld
is lomp en onwrikbaar
als een boomstronk
In de grond

De schuld is ingegraven
als een teek
die zich volzuigt

Val dan los
o schuld

VOOR JOU

Leg je zorgen op een plank
en hop een boek erop
zo die zijn weg
en uit je lieve kop

Draai drie rondjes
armen wijd
kijk omhoog
en lach daarbij

Hup hup hup
zie ineens
de zon breekt door

Maak maar gauw
een pan met soep
slurp dan langzaam
een bordje op

Floep
daar is je lieve zelf
hou die vast
en tel tot tien
geen wolkje meer te zien

DE ZON

Elke dag
een gratis dag
de zon komt steeds weer op

Elke dag opnieuw
die gele lach
als je hem tenminste
ervaren kan

Maar achter de wolken
is hij dan
of zij
zoals je wilt

Want de zon is onzijdig
en voor iedereen
voor wie er van genieten kan

De zon is onverschillig
heeft geen gevoel
van verdriet of pijn
schijnt volkomen vol
van zichzelf te zijn

Dat is de zon
die ons elke dag
na de duistere nacht
het licht geeft
zodat wij elkaar
weer kunnen zien

Liefde en troost kunnen misschien wel het beste worden beschreven in poëzie. Want poëzie gaat zoveel verder dan mooie woorden. In poëzie kun je schuilen, poëzie kan het licht vangen en houvast bieden als het noodlot toeslaat. Het is taal om op terug te vallen als niets anders het meer doet. Verdriet een bedding geven, onmacht benoemen, liefdesvuur aanblazen, de leegte een stem geven, woede laten bliksemen, veerkracht voeden, ondeugd verdubbelen, humor wekken: poëzie kan het allemaal, zo spreekt uit de gedichten van Jenk. Het zijn afspiegelingen van zijn eigen ervaringen, ‘schrijfsels’ die hem inzicht brengen en helpen om goed voor zijn ziel te zorgen. Met *Liefde en Troost* wil Jenk herkenning en inspiratie bieden en ook anderen uitnodigen de zorg voor hun ziel voeding te geven en het leven te omarmen. Want het leven is verrukkelijk. Omdat de zon steeds weer op komt,

*“... die ons elke dag
na de duistere nacht
het licht geeft
zodat wij elkaar
weer kunnen zien.”*

Jenk Stronks (1960), oprichter van *Bureau Inspiratie* (2003), is coach voor leven en werk. Hij is auteur van *Het Grote Weten* en ontwikkelaar van *De Gedachtentafel*. Vanaf zijn achttiende jaar schrijft hij gedichten. *Liefde en Troost* is zijn eerste poëziebundel.